

hedskasselov, Maaned for Maaned, men saaledes at vi stadig tager Hensyn til, at det er en Overgangstid, hvor vi ikke har Lov til at stille Arbejdsløsheds-kasserne blot ved, efter at vi har givet dem store Tilskud, nu at forlange, at de paa ny nøjes med det ordinære Statstilskud i Forbindelse med deres eventuelt forhøjede Præmier.

Harboe: Maa jeg først slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre (Sigurd Berg), gjorde med Hensyn til det meget sene Tidspunkt, hvorpaa disse Lovforslag er blevet forelagt. Det ses af de med Lovforslaget optrykte Bilag, at Arbejdsløshedsinspektøren har fremsendt Lovforslaget med en Skrivelse af 18. Oktober. Efter den Tid er der gaaet 6 Uger, og i de 6 Uger har man ikke hørt noget som helst til Forslaget. Vi staar nu lige op ad Jul, og Rigsdagen er derigennem paa en vis Maade kommet i en Tvangssituation. Dette maa jeg nedlægge en Protest imod, og det saa meget mere som jeg ogsaa kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem, der var Ordfører for de Radikale (Ivar Berendsen), bemærkede, at den Form, hvori særlig Lovforslaget om Ændringer i Loven af 8. April 1914 er forelagt, er af en ganske ualmindelig uoverskuelig Art. Det er i Virkeligheden noget Hakkemad, som man skal være yderst omhyggelig og paapassende med for at kunne sætte sig ordentlig ind i.

Med Hensyn til selve Arbejdsløsheds-spørgsmaalet skal jeg bemærke, at de Konservative nu som før er villige til at gaa med til Understøttelse af virkelig uforskyldt Arbejdsløshed. Vi glemmer ikke, at vi var det første Parti, der havde Øje for den Sag og optog den til Lovgivning, og det Standpunkt, vi da indtog, er vi villige til vedblivende at indtage, saaledes som for øvrigt ogsaa vor Stilling overfor de hidtidige Love har vist. Imidlertid forekommer det os, at Tidspunktet for Ophør af de midlertidige Love nu burde være inde. Det er rigtigt, som det ærede Medlem, der førte Ordet paa de Radikales Vegne, bemærkede, at disse midlertidige Love i meget høj Grad har tilsløret Hensigten med og den tilsigtede Virkning af de oprindelige Arbejdsløshedslove af 1907 og 1914, derved at Forsikringssynspunktet er blevet fordunklet og Understøttelsessynspunktet er traadt meget for stærkt frem, saa stærkt frem, at det i Virkeligheden dominerer det hele, og at Forsikringstanken og princippet er skubbet fuldstændig i

Skammekrogen. Saaledes som Forholdene nu ligger med Tilførsler af Raastoffer, og idet man dog i nogen Grad vender tilbage til noget, der ligner normale Forhold — naar man ikke derved forstaar, at vi faar akkurat Forholdene fra før 1914 igen, for det faar vi aldrig —, burde vi være ude over det Tidspunkt, da ekstraordinære Love paa dette Omraade overhovedet skulde gives.

Hovedpunktet for Forhandlingerne her burde derfor være det Lovforslag, der ændrer Loven af 1914. Jeg er ganske vist paa det rene med, at den ordinære Arbejdsløshedslov ikke lader sig gennemføre saaledes, at man slet ikke maa tage noget Hensyn til, at vi nu i Virkeligheden befinder os i en Overgangstid, en Overgangstid mellem Krigsperioden, da de overordentlige Arbejdsløshedslove herskede, og en Fredsperiode, hvor den ordinære Arbejdsløshedslov skal til at virke. Jeg er klar over, at hvis vi kan gennemføre en Revision af Loven af 1914, maa der i den nye Lov optages nogle Overgangsbestemmelser gældende for denne Vinter. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, der førte Ordet for de Radikale, var det ogsaa den Tanke, han var inde paa. Jeg mener, man burde, ved at forcere Arbejdet, kunne naa til at faa en Revision af Loven af 1914 gennemført og i den optage nogle midlertidige Ordningsbestemmelser, som automatisk faldt bort efterhaanden, saaledes at vi kom til at staa paa normalt Grundlag: en permanent Lov og bort fra det midlertidige.

Der var for øvrigt adskillige Spørgsmaal, som ved den Lejlighed nærmere trængte til at overvejes, men det kan jo være, det maa udskydes til en senere Revision af Loven, om en saadan maatte komme. Det forekommer mig nemlig stadig, som jeg gjorde opmærksom paa, da vi talte om den midlertidige Lov af 30. November 1918, at Samarbejdet mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløsheds-kasserne ikke er, som det i og for sig burde være. Jeg har senere erfaret, at man i Norge har indrettet sig saaledes, at Arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsanvisningen er under samme Direktør, hvorved der i høj Grad er sikret Enhed i Ledelsen, og noget saadant kunde jeg tænke mig maatte være ønskværdigt herhjemme. De to Ting er i Virkeligheden som højre og venstre Haand paa det samme Legeme.

Naar man overvejer Virkningerne af Arbejdsløshedslovgivningen, og ganske særlig den ekstraordinære Arbejdsløshedslov-